

עלון קיבוץ כפר מסריק ח' כסלו תשפ"ב

12.11.2021 מס' 5

הד הנעשה

שנה שמונים ושמונה * מס' 2591

הצ'כים באו לקיבוץ

אחרי ארוחת צהריים סיימנו בביקור נוסף במקום שנקרא חוות זרעונית באור עקיבא. מקום לא מוכר ומעט נחבא אבל עם סיפור היסטורי חשוב. כולם הודו לגיורא וסיכמו טיול מלמד, ומהנה.

אחת התופעות הבולטות ברחבי הקיבוץ בימים אלו היא הבנייה של בתים חדשים וגדולים במרכז שטח המגורים. אם כרגיל הבנייה נעשתה בשולי המגורים ובשטחים חדשים, עכשיו נבנים בתים חדשים על הריסות של בתים ישנים שבהם גרו וותיקינו ואחריהם משפחות רבות, ממש במרכז בין בתים שבהם ממשיכים לגור ולחיות חברים וילדים. תופעה חדשה שלא הכרנו ונצטרך להתרגל אליה כנראה בשנים הקרובות.

שבת שלום ו... שנשמע גם מכם. אברהם

שלום לכולכם. העיתון שלנו ממשיך ללוות את ולעקוב אחרי המאורעות של השבועיים האחרונים ויש מה לדווח: למשל הביקור החשוב של שישה חברי פרלמנט צ'כים ובראשם סגן יו"ר הפרלמנט. בתוך העיתון דיווח מפורט והרבה תמונות. גם שער העיתון מוקדש הפעם לביקור הזה.

או למשל ההתפתחויות וחילופי הדברים בנושא המיחזור וסילוק הפחים החומים ששימשו לאיסוף אשפה אורגנית רטובה. הרשימה של רחלי שמאלי לפני שבועיים העירה כנראה את היצרים ויש לכך תוצאות.

שיחת הקיבוץ החשובה שהיתה השבוע סבלה ממיעוט משתתפים. זו כבר תופעה חוזרת וכנראה שנחוץ מעשה. גם המזכירות מבינה שצריך לעשות משהו כדי שהמוסד החשוב הזה לא ייפגע ולא ייעלם.

בעקבות הידיעה על תרומת כליה שהיתה לפני יותר מחודש, נוצרה התעניינות עצומה בציבור ורצון לשמוע פרטים על האירוע. ואכן, את מרכז העיתון תופס ראיון גדול (וכפול) שערכה עפר אילת עם אסף שדה וגם עם אלי נויילנדר. שניהם עברו חוויה מטלטלת – אחד תרם כליה והשני קיבל תרומת כליה. המבצע המיוחד והמרגש הזה ראוי לראיון שמתפרסם ועולה ממנו מסר חשוב: לתת מכל הלב זו מצווה אנושית אדירה ששכרה בצידה.

לפני שבוע יצאה קבוצה גדולה של גמלאים צעירים - לטיול מלא חוויות ולימוד של דברים שלא הכרנו. את הטיול הכין והדריך גיורא גירש בעזרתה החשובה של נינט שני. המבצע הזה היה אמור להתקיים כבר מזמן אלא שנסיבות שונות דחו אותו פעם ועוד פעם וגם בשלישית עד שבסוף הצלחנו לקיים אותו. התחלנו בגבעת חביבה בשני מוזיאונים חדשים ומרתקים בהם קיבלנו הדרכה מקצועית. היה יופי. משם המשכנו לחצר הישנה של קיבוץ עין-שמר. משהו דומה לשלנו אבל הרבה יותר גדול, מגוון ובעיקר מושקע עם המון כסף. גם כאן ההדרכה היתה מצוינת והביקור הוכתר בהצלחה מרשימה.

2.11.2015	רות דוקטורס
2.11.2019	הלה גולצר
3.11.1994	רחל שאודינסקי
4.11.1988	יצחק כרמלי
8.11.2007	יצחק קראוסהר
9.11.1987	אריה מונצ'יק
10.11.1962	יונה גפני
11.11.1988	יצחק שדה
11.11.2000	זלדה רשף
12.11.2015	סשה כהן
13.11.2008	לולה הללי
13.11.2007	מאשה רודניצקי
13.11.2014	לאה שמיר
14.11.1983	מקס הלפרין
14.11.1984	שמואל קראוס
18.11.1987	דבורה אדלר
18.11.1996	יוכבד מסד
19.11.1975	טובה לייבל
20.11.1968	ירדנה כפרי
21.11.1980	ראובן לביא
23.11.2017	ז'ניה בן ערב
26.11.1997	דינה אורלין
26.11.1969	משה בלומנפלד
29.11.2012	דורון בירק
29.11.2015	יצחק דקל

ישיבת ההנהלה החברתית מיום 7.11.2021

נוכחים: עמי זינגר, רחלי שדה, נטע רחמן, הראל כהן, הגר דוכס, נופר מעין, אבי בלן, עפר מסד, ליאת בירק, ירון רייז
חסרה: לימור בוכריס

[1] דף האצלת סמכויות לוועד מקומי
הוגש לאישור סימון וחתימה על דף בקשה לקבלת סמכויות מהמועצה האזורית לוועד המקומי (קיבוץ). במסמך המדובר 43 סעיפים שאנחנו אמורים לסמן מה באחריותנו ומה באחריות המועצה. לדוגמא: חינוך, אשפה, בריכת שחייה, מבני ציבור, בריאות, תרבות וכו'.

החלטה: המסמך מאושר לחתימה ולהעברה למועצה

[2] בטיחות

* מוזמנת נועה שמאלי

נועה ביקשה להעלות 2 נושאים לטיפול ההנהלה החברתית:

א. תאורת החצר בתוך הקיבוץ ובכביש ההיקפי

ב. נסיעה לא בטיחותית ומסכנת באופניים חשמליים, קלאבאר וקורקינטים חשמליים

דברים שנאמרו בדיון:

• באחריות הגר לקחת צוות רלוונטי לסיור בחושך וסימון מקומות בעייתיים בתאורת החשמל בקיבוץ

• תאורה בכביש ההיקפי – תסודר ביחד עם סלילת הכביש ההיקפי. בתוך הפרויקט הוקצבו – 70,000 שח' לטובת תאורה.

• נסיעה בכלי רכב חשמליים בקיבוץ - יש לוודא ולהעיר לכל מי שמפריז במהירות ומסכן את האחרים.

• לילדים מתחת לגיל 16 אסור לרכוב על אופניים וקורקינטים חשמליים. זו עבירה על החוק ויש לוודא שזה לא קורה בשום אופן

• קלאבאר מותר לנסוע רק מי שיש לו רישיון נהיגה ו/או רישיון טרקטור. אין להסכים לזליגה ואין לתת לנכדים ו/או לילדים של בעלי הקלאבאר לנהוג בהם.

• באזור החינוך אין להיכנס עם קלאבארים ויש לדומם מנוע של האופניים החשמליים
החלטה:

← יוקם צוות פרסום והעלאת המודעות בנושא. (נופר תרכז את הצוות)

← הוספת גבשושיות במקומות בהם יש צורך

← להעיר, להעיר ולהעיר כל הזמן ולכל מי שעובר על החוק ו/ו נוסע מהר ומסכן. אנחנו לא מחכים שיקרה משהו.

← בנושא התאורה – באחריות הגר לקיים סיור בדיקה עם בעלי המקצוע ותוכנית שיפור

הגר דוכס

2021 מראה גם היא תוצאות טובות ומעודדות.

תודה לכל העוסקים במלאכה לשיפור התוצאות העסקיות והתנהלות הקהילה בתקופת הקורונה, לצוות הנה"ח וברית פיקוח על הכנת הדוחות.

יש לקיים דיון בנושא השתתפות החברים בשיחה והנגשת החומר החשוב לקהילה

החלטה: השיחה מאשרת את הדוחות הכספיים של הקיבוץ לשנת 2020

2] אסיפת חברים קרן מילואים פר"ח

יתרות הקרן יושבות בחשבון-עובר-ושב בבנק ועל מנת לשמור על ערך הכסף - המלצת הנהלת הקרן לאשר באסיפה, הקמת ועדת משנה להשקעות ולאשר את מדיניות ההשקעות של הקרן

ההצעה:
מינוי ועדת משנה להשקעות פר"ח בהרכב:

עו"ד אסף שימשי - יו"ר

רו"ח צחי ארז - חבר צוות הקרן

מירב רשף - כספים

עירד דוכס - נציג ציבור

החלטה: הרכב הצוות אושר

3] מדיניות השקעות קרן פרח תהיה בהתאם לסעיף 5 לתקנות הנאמנות (דרכי השקעות כספי הקדש ציבורי) תשס"ד - 2004 (השקעה במניות לא תעלה על 20% מהשווי הכספי של תיק ההשקעות). ועדת ההשקעות תסתייע בשרותי יועץ השקעות של הקיבוץ (נכון להיום, אריק שני, ראש תחום קיבוצים ולקוחות אסטרטגים באג"ו).

החלטה: מדיניות ההשקעות אושרה

המזכירים

שיחת קיבוץ ואסיפת קרן פר"ח מיום 9.11.2021

נוכחים: 10 חברים בלבד

מוזמנים: רואה חשבון עוזי רטנר - מברית פיקוח, שאול גור, מירב רשף

1] אישור מאזנים קיבוץ 2020

רו"ח עוזי רטנר הציג את הדוחות הכספיים של הקיבוץ לשנת 2020.

דיון והסברים

● בדו"ח על השינויים בהון - נמסר על ירידה של כחצי מיליון שח' בהשוואה לשנה קודמת

● התקבל החזר של 4 מיליון ₪ ממס הכנסה - ללא שינוי של הנכסים השוטפים

● פורטו הלוואות שניתנו

○ העברת המלאים והנכסים של עסקים בהקמת התאגיד, מוחזר בכל שנה דרך העברות מהעסקים לקיבוץ במודל השינוי

○ חוב סילורה STS - נמצא בדיון משפטי ולכן נרשם בשלב זה, חלקו כהלוואת קיבוץ

● חוב בגובה כ- 880 אש"ח בגין שנים קודמות לביטוח לאומי נרשם בשנת 2020 ונפרס בהלוואה ל 5 שנים.

● יש שיפור של כ- 11 מיליון ₪ בפעילות העסקית, בניקוי שינוי ערך הקרקע של גן תעשיות

2020 שנה טובה יותר בעסקים ולשמחתנו

יראון שדה: לא שזה יעזור הרבה אבל צריך לנסות. מצורף מכתב שכתבתי לשרה לאיכות הסביבה תמר זנדברג בדף הפייסבוק שלה:

"לפני מספר שנים הלכה המועצה האזורית מטה אשר שבה אני חי על צעד סביבתי רב משמעות של הפרדת הפסולת - לרטובה ויבשה. הפרדנו הפסולת בבית וזרקנו לפחים נפרדים בתקווה שפתרון הקצה ליצירת קומפוסט מהפסולת הרטובה חי וקיים.

בימים אלו וכנראה לכבוד ועידת האקלים העולמית בגלאזגו, אספה המועצה את הפחים החומים ששימשו להשלכת הפסולת הרטובה והודיעה לתושביה שמהיום והלאה אנחנו חוזרים לאחור בעשר שנים ואו שרוכשים קומפוסטרים ביתיים ויוצרים קומפוסט באופן עצמאי, כל אחד ליד ביתו, או שזורקים את האשפה לאותו פח גם רטובה וגם יבשה. ואני שואל מדוע המשרד לאיכות הסביבה נותן לדבר הזה לקרות כאשר יש בסמוך אלינו מפעל מיחזור ליצירת קומפוסט הנקרא "קומפוסט 2000"? המפעל מושבת כעשר שנים, יש בו את כל מה שצריך בשביל למחזר אשפה רטובה ...

רותי גלעדי: לדעתי לא צעדנו אחורה להיפך- למרות שהמענה של המשרד היה כל כך לא סביבתי, אנחנו פועלים לפתרון מקומי. קומפוסטציה אישית שכונתית וקידום הומביוגז. זה יותר מתקדם מפסולת אורגנית שנוסעת עד הבקעה...

ובהמשך – מכתב שכתבתי למוא"ז מטה אשר עם תשובות של רותי גלעדי מחלוף להלן:

הכוונה טובה - התוצאה פחות

בהמשך וכמעקב לאחר הרשימה של רחלי שמאלי בעיתון האחרון בנושא ביטול פחי האשפה החומים (של האשפה האורגנית הרטובה) אנחנו מביאים חילופי דברים בין יראון שדה לרותי גלעדי מחלוף לאחרונה:

רותי גלעדי מחלוף: שלום. בקצרה אענה לכל הפונים בנושא הוצאת הפחים החומים .

לאחר שנים שבהם התעקשה המועצה האזורית להמשיך עם הפרדת הפסולת הרטובה במתכונת של פחים חומים, **בחרנו** להפסיק עקב חוסר תמיכה מהמשרד להגנת הסביבה – לוגיסטי, רעיוני וכלכלי.

אנחנו בין הרשויות האחראיות שהמשיכו והתעקשו אך לא עוד. יחד עם זאת אנו מציעים כאלטרנטיבה את הקומפוסטר ובימים אלה בוחנים את הצלחתו של פרויקט קומפוסטציה שכונתי. במהלך השבועיים הקרובים נקיים מפגש זום לכל התושבים על המהלך והכנסת הפח הכתום בהמשך.

המהלך של מעבר לקומפוסטרים תואם עם מנהלי הקהילה וכל המידע הועבר להם מבעוד מועד. מי כמוני עצובה על המהלך אך האלטרנטיבה טובה לא פחות.

יראון שדה: אין כאן תשובה לשאלה מדוע מפעל הקומפוסט שלייד **כפר מסריק** מושבת כבר יותר מעשר שנים... מה עשתה המועצה בקשר לכך כשמאחוריה "צבא" של אזרחים וביכולתה להפעיל לחצים **שבעזרתם** פתרונות הקצה הנמצאים בשטחה כ"פילים לבנים" יתחילו לעבוד?

רותי גלעדי: עשתה הרבה מאד. נלחמים בזה כבר 6-7 שנים.

הנושא הוא ביטול ההפרדה של אשפה אורגנית ביישובי המועצה.

מאחר והשיח המתלונן והמאשים ברשתות החברתיות ממשיך ואף עולה בטונים ובניסוחים – אני מתכוון להקדיש לנושא מקום בהד-הנעשה הקרוב. (יוצא בסוף השבוע הזה)

אני מבקש לקבל תשובות בכתב מבעל תפקיד מוסמך על מספר שאלות והתייחסויות שעלו בחילופי הדברים שכבר התפרסמו. רצוי מאד תשובות מפורטות עם הסברים שקופים דבר שלצערי לא נעשה עד היום.

השאלות הן:

1. מה היה הגורם האמתי שהביא לשינוי בהתנהלות שחיבה לאסוף מנקודות המיחזור את הפחים החומים?

תשובה: אברהם שלום, ראשית תודה על הרצון לבירור מעמיק ושיתוף הקהילה. אענה בהתאם לשאלותיך וכמובן אם יהיו עדיין שאלות אשמח לסייע. הגורם האמתי הוא חוסר תמיכה ממשלתית בפרויקט.

2. מה ו/או מי היה הגורם שקיבל את ההחלטה הזאת?

ת: ההחלטה התקבלה ע"י הנהלת המועצה.

3. מדוע לא קיבלנו הסבר מלא ומובן לסיבות של המהלך? (המכתב שנשלח לתושבים לא נותן תשובות לשאלות ורק ממליץ לקנות קומפוסטרים כתחליף להפרדת הפסולת)

ת: לגבי הסבר לתושבים הוא נעשה בהדרגה- מקבלת את ההערה לגבי מידע לא מספיק רחב לתושבים לכן הוצאנו מכתבים נוספים בהמשך.

4. האם המהלך הוא סופי או שיש סיכוי שנחזור להפריד אשפה כמו בעבר?

ת: כרגע אנו לא מתכננים להחזיר את הפחים החומים אבל מציעים פתרון סביבתי ומקומי שהוא קומפוסטרים אישיים, שהוא טוב ומקומי, במקביל נבחנת אפשרות לקומפוסטציה שכונתית.

5. האם פנייה למשרד לאיכות הסביבה ולשרה תמר זנדרבג ממרץ עשויה לעזור?

ת: פנייה למשרד להגנת הסביבה לא תסייע - מניסיון.

6. האם שקלתם מפגשים עם התושבים להסביר את המהלך?

ת: מפגש תושבים – מתוכנן זום + סרט הסבר ע"י ראש המועצה.

7. מה היתה התגובה למהלך ביישובי המועצה האחרים?

ת: כמו בכל מקום הדעות חלוקות - יש כאלה שמברכים ויש כאלה שפחות.

8. האם יש לכם מושג כמה תושבים רכשו

קומפוסטרים בעקבות ההמלצה שפורסמה והתחילו להפעיל אותם?

ת: נכון להיום יש כבר 600 קומפוסטרים פעילים במועצה ממהלך השנים האחרונות. בעקבות המהלך בתוך שבועיים הוזמנו יותר מ-200 קומפוסטרים וזה רק הולך וגדל.

9. האם חשבתם על הנזק ההסברתי – חינוכי של הדורות הצעירים שכבר הפנימו את הצורך להפריד אשפה ופתאום אומרים להם שזה בעצם לא כל כך חשוב.

ת: אנחנו עדיין מעבירים מסר של הפרדת אשפה רק בצורה אחרת.

10. והעיתוי – בדיוק כשבארץ ובעולם נושא איכות הסביבה והשמירה על עתידו של כדור הארץ עולה ומתחזק – דווקא עכשיו צעד כזה?

ת: הזמן – דווקא עכשיו הזמן הוא הנכון כי אנו מציעים פתרון שהוא יותר מקומי וסביבתי. כמו בכל דבר, שינוי הרגלים לוקח זמן. אנו מכשירים נציג בכל יישוב לתת מענה, מציידים כל רוכש קומפוסטר בהרבה מידע והסבר, מספקים למוסדות חינוך חינם ומאמינים כי אט אט יותר ויותר תושבים ישתתפו במהלך.

מקווה שנתתי מענה לתשובת אני כמובן זמינה להמשיך ולתת מענה לשאלות נוספות.

רותי

נתינה מהלב

לפני חמישה שבועות הייתה התרגשות גדולה בקיבוץ – השמועה על כך שאסף שדה תרם כליה לאלי נויילנדר עברה מפה לאוזן ולא מעט אנשים פנו אלינו לכתוב על הסיפור.

היה לנו ברור שזה סיפור שצריך לשמוע אותו אבל הבנו שצריך לתת לשניהם זמן להתאושש. ביום שבת האחרון ראיתי שלאלי נויילנדר יש יום הולדת וכתבתי לו שאני בטוחה שזה יום הולדת מאד מיוחד באופן סמלי ומרגש וסיכמנו באותו הערב על כך שנקיים ראיון משותף, של אלי ושל אסף, להד הנעשה.

ש: אלי, תספר קצת מי אתה לטובת הקוראים שלא מכירים אותך וגם על מה הביא אותך לפנות לקבלת תרומת כליה?

אלי: הגעתי לקיבוץ בשנת 1970 במסגרת עליית הנוער והתחנכתי במוסד נעמן ועד שנת 1990 היינו, ליאורה ואני, בקיבוץ. עזבנו למשגב עם שתי בנותינו והיום אנחנו גרים ביישוב שלומית.

בשלוש השנים האחרונות חוויתי קריסה של הכליות והתחלתי טיפולי דיאליזה. הקריסה של הכליות נבעה ממצב רפואי שאני סובל ממנו שנים רבות, והיא הייתה מאד דרמטית – תוך שלושה חודשים נאלצתי להתחיל טיפולי דיאליזה. את הטיפולים הייתי מקבל שלוש פעמים בשבוע. עשיתי אותם תמיד במשמרת לילה או ערב על מנת לפגוע כמה שפחות בשגרה. אני עובד בדוקרט כמנהל טכני של השיווק ובפרויקטים שונים והיה חשוב לי להמשיך כמה שיותר בשגרה.

ש: מה זה בדיוק אומר טיפולי דיאליזה?

אלי: טיפולי דיאליזה בעצם מחליפים את פעולת הכליות ל-48 שעות בערך. הפעולה היא לא באותה איכות של הכליות ולכן גם מזינים בחומרים שיאזנו את המצב בגוף.

הטיפול אורך כ-5 שעות בכל פעם. התהליך עצמו אינו כואב אך התחושה אחרי היא קשה. התחושה היא כמו אחרי מכות כביסה. מרגיש ממש סחוט אחרי הטיפול. אני עשיתי את זה בלילה ואח"כ הייתי ישן ויכולתי להגיע לעבודה. רוב האנשים לא עובדים בתקופה של הטיפולים.

זהו ללא ספק טיפול מציל חיים אך הוא לא פשוט ולכן במקביל לדיאליזה פניתי לעמותה "מתנת חיים" בשביל לנסות למצוא תורם. גם האחים שלי נבדקו – והתברר שהם לא יכולים לתרום לי. תהליך ההתאמה לתרומה הוא תהליך מאד ארוך – הרבה מאד בדיקות והתאמות. כשהיה ברור שהאחים שלי נפסלו החלטתי לפרסם בפייסבוק פוסט. החשיפה היא די גדולה ובסופו של דבר פשוט צריך למצוא אדם שיתאים.

ש: ופנו אנשים?

אלי: בהתחלה מתוך חמלה הרבה אנשים פונים לעמותה ואח"כ זה יורד – משפחת המועמד מתנגדת או בן הזוג. זה לא הליך פשוט. לא מדובר בבדיקת דם וזהו.

גם אל"י אישית פנו אנשים, אפילו מכפר מסריק פנו שלושה אבל לא התאימו מסיבות רפואיות. הבדיקות הן כל כך קפדניות... הרעיון של הבדיקות הוא שלא לסכן את התורם. אנשים יכולים לחיות עם כליה אחת אבל אם יש בעיה שזה יכול לסכן אותם בעתיד אז לא מאפשרים להם לתרום.

ש: אסף, זה השלב שבו אתה נכנס לסיפור, נכון?

אסף: כן. בדיוק לפני שנה, אלי פרסם את הפוסט בפייסבוק ונכתב שצריך מישהו שיש לו

דם סוג O. מאחר ואני תורם דם באופן קבוע, יצא שבדיוק שבוע לפני זה קיבלתי ס.מ.ס מבנק הדם של מגן דוד ונכתב בו: תודה על תרומתך, וסוג הדם שלך O+.

עד אז לא העסיק אותי מה סוג הדם שלי.

אני מכיר את אלי שנים ומכיר את הסיפור, את הקשיים ואת ההתמודדות שלו. ישבנו רחלי ואני עם עילית ודודי, והחלטנו דודי ואני לבדוק את הנושא. גם דודי הוא סוג דם O. החלטנו לא להגיד לאלי עד שהדברים יהיו יותר סגורים.

התקשרנו למרכז ההשתלות בבלינסון ושלחו לנו שאלון גדול למלא כהתחלה. זה התגלגל משאלון להרבה מאד בדיקות. באחד השלבים לדודי לא ניתן להמשיך בגלל חוסר התאמה לתרומה ואני המשכתי בתהליך הבדיקות.

ש: זה תהליך ארוך? מורכב? מה הוא כולל?

אסף: יש בעצם בדיקות בריאות לכל מנגנוני הגוף. לא רק הכליות, גם לב, בטן, כבד וכו'. הכל כדי לוודא שאתה אדם בריא ואין לך בעיות רפואיות כאלו או אחרות. אז עושים צילומי חזה, סיטי, איסוף שתן, אולטרסאונד, ועוד ועוד.

התהליך כולל גם בדיקות פסיכולוגיות - לראות שתוכל לעמוד נפשית בהליך כזה ושאינ לך מניעים זרים. מאחר ובמקרה שלי מדובר בתרומה אלטרואיסטית לחלוטין כי זו לא תרומה לבן משפחה – יש וועדות ציבוריות של המדינה שרוצות לוודא שמדובר בתרומה אמיתית ולא בשביל כסף.

אלי: מה שבטוח שאחרי כל הבדיקות שאסף עשה הוא יכול להיות בטוח שהוא מאד בריא.

ש: אסף, באיזה שלב סיפרת לאלי שאתה בתהליך תרומה עבורו?

אסף: סיפרתי לו רק חודשיים לפני הניתוח כשקיבלתי אישור מבחינת כל הבדיקות שאני יכול לתרום וגם מתאים לו.

מאחר ורציתי לתרום לאלי היה צריך לשתף אותו בשלב כלשהו. בעצם הוא נחשף לזה כאשר הוא קיבל מבלינסון הפנייה עם השם שלי. אני ידעתי שהם הולכים להגיד לו.

ש: אלי התקשר אליך כשהוא שמע?

אסף: הוא היה בעבודה בדוקרט ונכנס אליי למשרד ברגע ששמע והיה מאד נרגש. אני כמובן ידעתי לאורך כל השנה שזה עבורו אבל בכל זאת זה היה מרגש שהוא נכנס למשרד. ביקשתי ממנו שלא יספר.

ש: למה היה חשוב לך שלא יספר?

אסף: הרגשתי שזו החלטה מאד אישית ולא רציתי שיהיו רעשים בתהליך שיפריעו לי כמו למשל מה אחרים יחשבו או ירגישו עם ההחלטה. וגם זה מסוג הדברים שאתה רוצה שקודם כל יצליחו לפני שאתה מספר. היו כל כך הרבה דברים שעוד היו יכולים לקרות ולמנוע את התהליך.

ש: ואז מגיע הניתוח...?

אסף: עוד לא... אחרי שהתקבלו כל האישורים קיבלתי יום אחד טלפון ממרכז ההשתלות. שאלו אם אהיה מוכן שהכליה שלי תתרם למישהי שהבן שלה רוצה לתרום לה אבל הוא לא מתאים אבל הוא כן מתאים לתרום לאלי... ולי יש התאמה לשניהם. ושאלו אם אהיה מוכן לעשות הצלבה על מנת לעזור גם לה. הסכמתי מיד. ואז הוחלט על הצלבה.

זה אומר שצריך לקבוע זמן שיש בו ארבעה חדרי ניתוח פנויים כי הכל מתנהל כמעט באותו הזמן. שלב ההוצאה של הכליות משני התורמים חייב להתנהל במקביל, בגלל הצלבה, ומוודאים ממש עד הרגע האחרון ששנינו מסכימים לתרום ולא אחד חוזר בו.

הניתוח (קוראים לו "קציר") לקח בערך שלוש שעות. ובאמצע התחיל הניתוח של אלי וגם של האישה – ניתוח ההשתלה שלוקח איזה 5 שעות.

בסה"כ יצאתי מהר מבית החולים. אחרי הניתוח נדרשת התאוששות של בערך חודש ימים – מגבלות וכאבים ועוד חודשיים אח"כ שצריך לשמור ולא לעשות פעילויות ספורטיביות או הרמת משקל. היום, חמישה שבועות לאחר הניתוח – חזרתי לעבוד באופן מלא.

ש: אלי, ולך? איך עבר?

אלי: ניתוח לא קל אבל התאוששתי ממש מהר. 10 שעות אחרי כבר קמתי וטיילתי עם הכאבים והכל. ברגע שהכליה מתפקדת וזה רק כאבים של הניתוח אז הכל בראש... מהי רמת הסבל שלך.. ידעתי שאסור לי לוותר.

היום – זה עולם אחר. הפסקתי עם הדיאליזות. הבנתי שכל מיני תחושות ותופעות לא נעימות שהיו לי בשנים האחרונות היו בגלל הדיאליזה ועכשיו הן הופסקו. איכות החיים השתפרה ללא היכר. אני מטייל כבר בנחלים ובטבע. יותר לאט אבל מטייל.

משתדל ללכת כל יום 8-9 ק"מ.

אלי וליאורה אשתו בטיול אחרי הניתוח

החשש הכי גדול של המושתלים הוא שהתרופות שאנחנו מקבלים לצורך הניתוח יורידו את רמת החיסון ולכן אסור להיחשף לאנשים – זה בערך 4 חודשים עד שמערכת החיסון מתגברת.

הכליה שהושתלה צמודה לדופן הבטן והיא יותר פגיעה ושרירי הבטן עוד לא מספיק חזקים בגלל הניתוח אז צריך להישמר.

יחד עם זאת, ללא ספק החיים השתנו. היה לי מזל מאד גדול, באמת. אסף הוא בחור צעיר והתורם שלי הוא בן 38. יש לי כליה של בחור ממש צעיר.

ש: נפגשתם עם המושתלת והבן?

אסף: נפגשנו איתם אחרי הניתוח ויש לנו קבוצת ווטסאפ של ארבעתנו – אלי, אני והם – לעדכונים, ושמירה על קשר. לאמא לוקח קצת יותר זמן להתאושש. אבל הכליה שלי טובה ומתפקדת אצלה.

אלי: שתי המשפחות, גם רחלי ואסף וגם המשפחה של התורם מגני תקווה – משפחות נהדרות. ממש מלח הארץ. הבן שתרם הוא אמר – שמו אלעזר – ואני אליעזר. הוא צייר כמקצוע ופרנסה. אנשים מיוחדים, אנשי יצירה.

אני בקשר עם כולם. פתחתי לנו קבוצת ווטסאפ וכל כמה ימים אני כותב משהו. משתדל לתת משהו בחזרה.

ש: אסף, איך הילדים שלך הגיבו על ההחלטה?

אסף: אני מאמין שאלו דברים שלוקח זמן עד שמבינים את ההשפעה שלהם. אני מעריך שהם יבינו בהמשך את המשמעות. בשבילם כרגע אבא היה בבית חולים, עבר ניתוח וחזר. וכרגע לא יכול לשחק אתנו יותר מדי..

ש: איך הגיבו החברים, בסביבה, בקיבוץ?

אסף: קיבלתי הרבה תמיכה וברכות ואיחולי החלמה. בדוקרט היו בעיקר בשוק והופתעו כי ידעו על זה רק בדיעבד. ידעו שלאלי מתוכנן ניתוח אבל לא היה מושג שזה אני שתורם.

התרגשו וגילו על אסף דברים שלא ידעו.
משפחת שדה היא משפחה מלוכדת ונהדרת
וממש הכרתי אותם מקרוב בתהליך.

**ש: יש לכם איזה מסר מהסיפור, מה אתם
לוקחים ממנו?**

אסף: מעבר לנתינה ולעשיית טוב, אין ספק
שבעקבות התהליך הפרופורציות בחיים מאד
התחדדו, מה חשוב ומה חשוב יותר. הסכמתי
להתראיין ואני חושף את עצמי רק בגלל שאם
בעקבות הריאיון הזה אולי מישהו נוסף יתרום
למישהו שזקוק לתרומה, אז זה היה שווה.

אלי: אני יכול להגיד כמה דברים – הראשון
לגבי הפרסום. התלבטתי אם לפרסם פוסט
חושפני אבל הבנתי שזה חשוב כדי שיגיע
לקהל כמה שיותר גדול. חשוב שידעו שגם אם
זה קשה זה משיג את המטרה.

ואני רוצה להגיד משהו על תרומת כליה -

לפי הרופאים ולפי המדע תרומת כליה לא
פוגעת בתורם. אפילו אפשר להגיד שהבדיקות
המקיפות שהוא עושה לפני הן חשובות עבורו.

חשוב לזכור שדיאליזה הוא לא תהליך קל. מי
שעושה דיאליזה יש לו סטטיסטיקת 6 שנים
לחיות. נפטרו לא מעט על ידי בזמן דיאליזה.

אני רוצה גם לנצל את הבמה הזו בשביל
להודות להנהלת דוקרט על התמיכה לאורך
השנים וכמובן עכשיו. אני מתגעגע לחברים
בקיבוץ. כרגע אני יום בשבוע בעבודה ולאט
לאט חוזר.

ואני בעיקר רוצה להודות מקרב לב על המעשה
האצילי של אסף. בלעדי אסף כל הסיפור הזה
לא היה קורה. אסף ממש הציל שני אנשים.

גם בהד הנעשה אני מברך אותו על אצילות
הנפש שלו ושל כל המשפחה שעוטפת אותו –
רחלי וכל המשפחה שנתנו את ברכת הדרך.

**המון תודה לאסף ולאלי על השיתוף ועל
הסיפור מעורר ההשראה. התרגשתי מאד
לשמוע את שניכם. מאחלת בשם כולנו הרבה
בריאות ועוד הרבה עשיית טוב.**

עפר אילת

הרבה מכירים את אלי ושמחו והתרגשו
בשבילו.

רוב החברים הטובים שלי לא התפלאו מהמהלך
שעשיתי. אחד הדברים שאני תמיד אומר –
החיים הם קצרים, ואתה לא יודע מתי הסוף
שלך ולרוב גם לא בוחר אותו – ולכן, בזמן
שיש לנו כאן צריך לעשות את הדברים הכי טוב
שאפשר. בגלל זה גם התנדבתי במד"א במשך
חמש שנים. **אני באמת מאמין בפחות דיבורים
ויותר מעשים.**

אלי: אני רוצה להגיד על זה משהו. אני יותר
קרוב בגיל לשאול ז"ל וליעל. שנים, אסף ואני
עובדים יחד במפעל אבל יש לנו מערכת יחסים
של עובדים ביחד ולא יותר מזה. אסף הוא אחד
ששומר מאד על קשר עם החברים ואני פשוט
לא הייתי חבר קרוב אז פחות היינו בקשר.

כשהבנתי שזה הוא התורם הייתי בשוק. למדתי
שיש לו רצון מאד גדול לתרום בכלל, להתנדב
ולעזור. הוא החליט שהוא עושה טוב לעולם.
אני לא הכרתי אותו והיום אני יודע איזה לב
גדול יש לו.

לי עצמי יש סטטוס מיוחד בקיבוץ – אני עובד
בדוקרט יותר מ-30 שנה בסה"כ וגם כאמור
הייתי חבר קיבוץ – ויש לי גם הרבה קשרים
עם חברים בקיבוץ. אנשים אמרו לי שהם מאד

הנאום הביא תשורה מיוחדת לכבוד יום הולדתה ה-100 של צ'כיה.

לאחר הטקס המשיכו בסיור ברחבי הקיבוץ, במקומות שנוגעים לעם הצ'כי: ליד עץ שנטע וואצלב האבל, בית יד ת.ג. מסריק, כל חברי הפרלמנט חתמו בספר הברכות ובכך השאירו את חותמם ולסיום נטעו עץ לכבוד המאורע. בתום הביקור הציגו הצ'כים לבחון הקמת מבשלת בירה צ'כית.

(קטעים מדיווח של דורית ריטבו במוסף נהריה)

באירוע המרגש נישאו נאומים וברכות מצד האורחים ומצד המארחים. את כפר מסריק ייצג חברנו אברי פישר שדיבר בסולבקיית (להנאת האורחים) ודבריו שתורגמו לעברית ע"י אברי עצמו מובאים כאן:

כבוד חברי הפרלמנט הצ'כי,

לפני קרוב ל-73 שנים הגעתי, יחד עם נערות ונערים בני גילי, מצ'כוסלובקיה היישר לקיבוץ כפר מסריק. לאחר שובנו מהשירות בצבא, התקבלנו לחברות בקיבוץ, שרבים מבין מייסדיו-ותיקיו הגיעו לפני מלחמת העולם השנייה מצ'כוסלובקיה. בשנים 1948-1949 עקבנו בהתפעלות אחר הסיוע שהגישה ארץ המוצא שלנו למדינת ישראל הצעירה במאבקה על קיומה. לאחר מכן באו ימים אחרים. מסיבות פוליטיות ידועות, היינו מנותקים לחלוטין מצ'כוסלובקיה.

אברי מציג את ספר האורחים ביד מסריק שבו כתב וואצלב האבל דברי הערכה לקיבוץ

עוד ביקור היסטורי של צ'כים

חברי הפרלמנט הצ'כי הגיעו לסיור בקבוץ כפר מסריק, כדי ללמוד על הפעילות בקבוץ ולבחון דרכי שיתוף פעולה. ביום שלישי, בצהרי היום הגיעה משלחת עם גירי אוברפלצר, סגן יו"ר הפרלמנט הצ'כי ופמלייתו, שישה סנטורים מתוך 81 חברי סנאט של צ'כיה. הסיור ערך כ-3 שעות בהם סיירו ולמדו מקרוב על מאגרים סולאריים ועל היתרונות של אנרגיה מתחדשת וניצול השטחים בחדשנות טכנולוגית ואנרגיה ירוקה.

תמונה קבוצתית - אורחים ומארחים ליד העץ שניטע ע"י וואצלב האבל נשיא צ'כוסלובקיה

האורחים אכלו בחדר האוכל של הקיבוץ, בתום הארוחה הוזמנו להרמת כוסית, לגזירת הסרט ופתיחת התערוכה אודות תומאש גריג מסריק, האיש והאגדה שעל שמו קרוי הקיבוץ.

יו"ר המוא"ז משה דוידוביץ פתח את התערוכה אחריו עלה אברי פישר, ובסלובקיית רהוטה נשא דברים וסיפר על הקשרים וחבר בין עבר והווה.

לבסוף נשא דברים גירי אוברפלצר, חבר המשלחת, סגן יו"ר הפרלמנט הצ'כי אשר הודה על ביקור נפלא ואירוח מושלם ואמר שהקשר ימשיך, בנוסף הדגיש את האומץ והיצירתיות בפיתוח המדינה על ענפיה. בתום

בשנות השמונים של המאה הקודמת הקמנו את "יד ת.ג. מסריק", כאות הוקרה למייסד ולנשיא הראשון של צ'כוסלובקיה על ערכי ההומניזם שלו, על יחסו למיעוט היהודי בארצו ועל אהדתו לרעיון הציוני.

לאחר "מהפכת הקטיפה", שהתחוללה בחודש נובמבר 1989, התחדשו היחסים בין שתי מדינותינו.

במארס 1990, בהיותי אורח ממשלת צ'כוסלובקיה, השתתפתי בטקס לציון יום הולדתו ה-140 של מסריק, שהתקיים ליד חלקת הקבר שלו, עליו הנחתי זר בשם קיבוצנו.

באותו ביקור היה לי הכבוד לפגוש את הנשיא ואצלב האוול, והזמנתי אותו לביקור בכפר מסריק. ואכן, כעבור כחודש ימים התקיים ביקור זה.

מאז אירחנו שורה ארוכה של אישים, משלחות ויחידים מצ'כיה ומסלובקיה, והיום אנו שמחים לארח אתכם, חברי הפרלמנט היקרים.

שערי קיבוצנו והלבבות שלנו יהיו תמיד פתוחים לקראת ביקוריכם העתידיים.

אברי פישר

דגלי צ'כיה, ישראל וכפר מסריק ברחבת הפטיו של חדר האוכל לקראת טקס פתיחת תערוכה מתמדת של תמונות ת.ג. מסריק.

קריירה ומשפחה (מחודשת) והיום אני מרגיש
שזה הזמן המתאים לתרום לחברה.
אני מאמין בדרך בה הקיבוץ הולך, דרך
המתאימה עצמה לרוח התקופה. אני מאמין
בפתיחות והכלה וחושב שלקהילה מאוחדת
יש כוח לעשות דברים מופלאים.
אני מאמין כי הקהילה בה אנו חיים היא
ייחודית ומיוחדת וצריך לשמור על הייחוד
הזה מתוך שיח הדדי, הבנת האחר ושיתוף
פעולה. יותר הבנה, פחות ביקורת ובעיקר
תחושה של ביחד כי בזה כוחנו.

נציג/ת ציבור להנהלה חברתית

נטע רחמן מסיימת קדנציה של 4 שנים ובכך
מסיימת את כהונתה בהנהלה החברתית.
בשם חברי הקיבוץ והנהלה החברתית אנחנו
מבקשים לומר לנטע תודה גדולה על
ההשקעה והתרומה.

איילת בירק-לוי:

אני מבקשת להגיש את מועמדותי כנציגת
ציבור בהנהלה החברתית.
נולדתי בקיבוץ וזהו ביתי מאז ולתמיד. כאן
גידלתי וחינכתי את ילדי לאהבת המקום וגם
כשהייתה לנו הזדמנות כמשפחה לעבור
למקום אחר, התעקשתי להישאר פה בבית כי
ביתי הוא מבצרי. כוחי ושלוותי. ועכשיו הגיע
הזמן לתרום ולהיות שותפה להחלטות
ולעמיד המקום. אני מאמינה שאני מייצגת
שכבת גיל שפחות מעורבת וביחד עם זה אני
מחוברת ומכירה את כל שכבות הקיבוץ.
חשוב לי להיות מעורבת, לקחת אחריות
ולהשפיע בהחלטות שמשפיעות על כולנו, גם
בשימור הדברים החשובים והטובים וגם
בהטמעת שינויים שנכונים לימינו.

להחלפתה הציעו עצמם 4 חברים לבחירה:

- * איציק עוזר
- * איילת בירק-לוי
- * יוסף רחמן
- * יותם מזרחי

מצורפים כמה משפטים מכל אחד ואחת
ואנחנו מבקשים לעשות חשיבה אמתית כדי
לבחור מי הנכון והמתאים ביותר לתפקיד זה.
חברות בהנהלה החברתית הינו דבר מחייב
ומשמעותי מאד.

יוסף רחמן:

מדוע לבחור בי להנהלה החברתית.
1) מאחורי שנים רבות של תרומה אישית
חברתית ומקצועית חברתית להובלת הקיבוץ
כגון: הקמת תשתית הרווחה והבריאות, כולל
בית עזר והמרפאה האזורית.
2) ניסיוני הציבורי חברתי כולל שתי קדנציות
במזכירות, עזרה לצוות המוביל בשמירת ערכי
הליבה בעת השינויים בקיבוץ.
שימשי קב"ן בכיר במילואים עד גיל 69,
בהדרכת הרפואה בטיפול בהלם קרב
ופוסט טראומה.

יותם מזרחי:

דור שלישי בקיבוץ, עובד בגד"ש.
כל חיי גרתי בקיבוץ, אני אוהב את חיי
הקהילה, מרבה לתרום בתחום החברתי -
תרבותי ומרגיש מחובר ושייך לקיבוץ.
החלטתי להתמודד להנהלה חברתית כי אכפת
לי מהנעשה בקיבוץ ומעתידו, יש לי רצון
להשפיע ולתרום, לקחת חלק אקטיבי
בהחלטות, במטרה לשמר את חיי הקהילה
והחברה שלנו.

הראל כהן – משאבי אנוש

איציק עוזר:

בחרתי בהזדמנות להגיש מועמדות להנהלה
החברתית מתוך התחושה שבערה בי
לאחרונה לחזור ולתרום לקהילה בה אני חי.
בשנים האחרונות האנרגיות התמקדו סביב

עדכונים לנובמבר 2021

בשבועות הקרובים יתקיימו מספר אירועים בתיירות, ונשמח אם תבחרו להגיע ולהשתתף.

בשישי הקרוב 12.11 בשעה 20.30 ערב שירה בציבור עם ליאורה בלוך וסוף סלע. שירי סתיו. הערב יתקיים בחצר הראשונים ובצ'כוליטא יוגש תפריט נפלא.

עלות כרטיס במכירה מוקדמת - 40 שח לאדם
עלות לחברי קיבוץ בלבד - 20 שח. בהרשמה מראש. בטלפון 0528346306

אירוע נוסף יתקיים **בשבת 27.11**, בשעות 10.00-15.00, יריד "תוצרת גלילית" המשלב את היזמויות השונות, דוכנים מבחון עם שלל מוצרים יפים ופעילות שבת ישראלית.

ובדצמבר **סיור ליקוט**, ב-17.12, כאן אצלנו באזור הנעמן. בהדרכת יתיר שדה.

מי מכם/ן שרוצה לקבל עדכונים על הפעילויות המגוונות בתיירות שלנו מוזמן להשאיר את כתובת המייל בטלפון 0528346306 ולהכנס לרשימת הדיור.

*בתמונות, צילומים נפלאים מסדנת צילום זריחה וציפורים שהתקיימה בשבוע שעבר, בהדרכת בועז אשכול.

בברכה

אפרת וצוות התיירות

דף מידע נובמבר 2021

10.11.21

קופת חולים כללית מעבירה לגיל השלישי הרצאות בנושא-

"מניעת נפילות בבית ובסביבה"

ענת, פיזיותרפיסטית של "הכללית", נשלחה אלינו השבוע לפגישה בנושא חשוב זה.

אומנם נושא ההרצאה איננו חדש, וכולנו נחשפנו כבר לכללי הזהירות שיש לנקוט בגיל המבוגר, ובכל זאת היה מעניין מאוד לשמוע את הסבריה של ענת, שהרחיבה וגם תרמה הצעות מעשיות להתנהגות נכונה ובריאה בגיל שלנו.

17.11.21

בתאריך זה לא תתקיים פגישה של "הגיל השלישי".

24.11.21

עמית קורן השקיע עבודה רבה בהכנת מצגת: "החינוך המשותף בכפר-מסריק לדורותיו". מסקרן להיזכר איך גדלנו פעם.

29.11.21

נר ראשון של חנוכה בתוכנית: מופע מתאים לחג.

15.12.21

מתוכנן טיול לשלושה מקומות: נפתח

ב"משכן לאומנות בעין-חרוד". עד לסוף חודש דצמבר מוצגת בו תערוכה קבוצתית

בהשתתפות ארבעה אומנים. שם התערוכה: "הלכי רוח". נסייר בתערוכה עם מדריכה של המוזיאון. (יש מי שמכירים את אחת המציגות שלימדה ביה"ל – נועה רז מלמד)

נמשיך ל"חורשת גדעון" על שם השופט גדעון בן-יואש מספר שופטים שנמצאת ליד גן לאומי חרוד וליד היישוב גדעונה. לפי התנ"ך, ישב גדעון עם המחנה שלו ליד מעיין חרוד, ומשם יצא להילחם במדיין.

טיול שורשים – לסלובקיה

נסענו באמצע אוקטובר לסלובקיה. מעבר לטיול במדינה יפה זו, החלטנו לחפש את השורשים של אבא שלי (גובי) שעזב את סלובקיה בשנת 1936 ועלה לארץ כדי להתיישב בקיבוצנו.

איך מוצאים קצה חוט לחיפושים? קיבלתי הנחיות מבת דודתי שהיגרה עם אביה (דוד שלי) ואחיה מצ'כוסלובקיה באביב של פראג ב-1968 לארצות הברית.

קיבלתי רשימה של 4 אתרים:

הראשון - האוניברסיטה בפרשוב שם למד אבי לאחר סיום לימודי החובה. האוניברסיטה עומדת עד היום במקום וכמובן שהתפתחה מאוד מאז אותם ימים.

כשהיינו ילדים כתבה נעמי שמר את השיר - "זמר לגדעון"

ברוך גדעון בן עם עני
אשר היכה במדייני
היכה ולא חדל
וירדפם ויפחידם
הרחק מעבר לירדן
בשלוש-מאות חייל.

את הסיפור על שלוש-מאות חייל נשמע בטיול.

נסיים בנחל ה"אסי", בפגישה עם נציג קיבוץ ניר-דוד שיספר על האירוע סביב הנחל, שהגיע לכותרות בכל המדינה ואף לבית-המשפט. חברי הקיבוץ מעוניינים להפיץ את העובדות ולנו חשוב לחזק אותם במאבקם.

להתראות
צוות "הגיל השלישי"

בית המשפחה של גובי – אבא שלי בסלובקיה. מגן-דוד גדול בגמלון המרובע – למעלה.

האתר השני היה בעיר פרשוב שם ניסינו למצוא את בוסקה בנק – בנק שאינו קיים כבר משנות ה-50. במבנה הבנק היה לסבים שלי - כלומר להורים של גובי - חנות קטנה לאחר שעזבו את כפר מולדתם ומחנות זאת

כבר נמחק ע"י מי שמחזיק היום במבנה. למרות זאת אפשר היה לראות סימנים ברורים למקום שבו היה הסמל. לאחר הסתכלות רצינית והשוואה בין התמונה משנת 1942 למבנה היום הגענו למסקנה שזה אכן הבית. מאוחר יותר קיבלתי לכך גם אישור מבת דודתי שבאמריקה. מיותר לציין את ההתרגשות הרבה שאחזה בנו.

החזית השנייה של הבית - היום

האתגר האחרון והקשה ביותר היה ניסיון לאתר בבית הקברות היהודי של הכפר את הקברים של הסבים של גובי.

אפילו למצוא את בית הקברות היה סיפור קשה כיוון שהוא נמצא בשדה פרטי, אבל לאחר שהצלחנו לאתר את בעל המקום חיפשנו בין כל המצבות את השם גרינברגער (כך זה כתוב) ולא מצאנו. חלק מהמצבות היו שבורות כך שלא ניתן לקרוא את הכתוב עליהם.

בעל המקום שהיה ידיוותי ביותר, הביא לנו את רשימת כל האנשים הקבורים בבית הקברות ואת השם גרינברגער לא מצאנו. בשיחה נוספת עם בת דודתי הבנו ביחד שהסבים כנראה קבורים בבית קברות אחר ולא בזה שאנו חיפשנו.

כמו שצינתי זו הייתה חוויה מרגשת ביותר שנתנה לי תמונה נוספת על עבר משפחתי.

דודו גינת

נלקחה מהם החרות האחרונה שלהם. משם הם נלקחו ביחד עם אחותו של אבי וחמשת ילדיהם לאושוויץ ושם הם נרצחו.

איתרנו מבנה שעליו עוד מופיע שלט קטן שמציין: "כאן במבנה זה היה הבנק בעבר".

גולת הכותרת הייתה למצוא בכפר הולדתו של גובי את החנות שהייתה של המשפחה – (מהבית של אבי כבר לא נשאר מאומה). החנות שהייתה צמודה לבית הכנסת המקומי. שם הכפר – ביסטרה – הנמצא במזרח סלובקיה. בעבר זה היה כפר קטן – היום הכפר מונה כ- 2,500 תושבים.

לאחר סיבובים רבים בכפר – וניסיון לשאול שאלות את המבוגרים (שגם לא ידעו אנגלית וגם לא רצו לדבר), פגשנו בחור בסביבות גיל 50 ובעזרת עוד חבר שלו דובר אנגלית חלקית ובעזרת תמונה משנת 1942 שהיתה אצלנו במשפחה - נאמר לנו שהבית נמצא כ- 100 מטר מאתנו והלכנו לאותו בית.

ככה נראה היום אותו בית של המשפחה

בתחילה היה קשה לנו להאמין שהגענו לבית – סימן המגן דוד שהיה עליו בתמונה הישנה (חנות צמודה לבית הכנסת של הכפר)

משפחת זינגר הגיעה לארץ שנתיים אחרי הקמת המדינה, בשנת 1950 ואחרי 5 שנים נוספות הצטרפו לכפר מסריק עם בנם הקטן דוד, כהוריה של נעמי סלומון – אז חברת הקיבוץ – מקבוצת "הגושרים", שהיתה נשואה לטוטו רונא ואמא של דרור וחיה שנים רבות בקיבוץ ברעם.

בשנת 1957 הגיעו לקיבוץ כ-10 משפחות של עולים חדשים מפולין. עלייתה ובואה לארץ התאפשר בזכות שינוי במשטר הפולני בהנהגת ולדיסלב גומולקה. באותה שנה הגיעו לארץ מאות משפחות מפולין ובהם גם אלו שהגיעו אלינו. למען קליטת המשפחות – חלקן עם ילדים - בנה הקיבוץ שיכון ובו שלושה בתים בכל אחד מהם ארבע דירות סה"כ 12 דירות חדשות. השיכון קיבל מיד את השם השיכון הפולני וכך קוראים לו עד היום.

דרישת שלום מהעבר הרחוק

תשמעו סיפור: לפני שלושה ימים קיבלתי טלפון מטוני – איש הבניין שעובד אצלנו זה עשרות שנים. הוא סיפר שבזמן עבודת שיפוע באחת הדירות של ה"שיכון הפולני" מצא אוצר היסטורי – (ולא, זה לא היה כסף). בשעה שפירק חלון הזזה ישן - המקורי שהותקן שם בשנת 1957 - פתאום ראה בתוך "הכיס" שלתוכו נכנס החלון, עיתון ישן. כשבדק, התברר לו שהעיתון הוא "על המשמר" מיום ששי 11.12.1967 (זמן קצר אחרי מלחמת ששת הימים) כלומר מלפני 54 שנים בעוד חודש!

משפחת זינגר שלא היתה שייכת לקבוצה אך הגיעה לקיבוץ שנתיים קודם, קיבלה את הדירה הצפונית בבית המזרחי – היא הדירה שטוני עובד בה בימים האחרונים כדי להכין אותה לדיירים החדשים.

"על המשמר" היה עיתון מפלגת מפ"ם ועיתונה של תנועת הקיבוץ הארצי השומר הצעיר, שכפר מסריק נמנה עליה. כל החברים וכל הדור הצעיר שנולד בקיבוץ בחמישים השנים הראשונות של הקיבוץ, קראו את העיתון הזה כל בוקר והוא היה מקור האינפורמציה הראשי וכמעט היחיד. לא רק לידיעות שוטפות ואקטואליות אלא גם לדעות ופרשנויות שכולנו שאבנו מדפי העיתון החשוב הזה. ברור שמציאת עיתון מלפני כל כך הרבה שנים מעירה זיכרונות ומעוררת והתרגשות.

אברהם אילת

זו כותרת "על המשמר" שטוני מצא בחלון.

המחשבה הראשונה שלי היתה: מה עושה עיתון ישן בתוך כיס של חלון הזזה? אבל אז נזכרתי שבבית של ההורים שלי, בשיכון א' היה חלון הזזה בחדר השינה וההורים היו נוהגים, בעיקר בחורף, לתקוע עיתון מקופל בין החלון למשקוף כדי למנוע רעידות ורעש בזמן של רוחות.

טוני הביא את העיתון לאביטל מסד שהציע לו להעביר אותו אלי. עכשיו התחלתי במבצע בלשי קצר בשאלה – מי גר באותה דירה באותו תאריך. די מהר הגענו, אביטל ואני למסקנה שבאותן שנים גרו בדירה הזו – משפחת מיכאל ורוזה זינגר – ההורים של נעמי סלומון ודודי זינגר.

כמעט לקראת סיום של פרק הקליטה והגיבוש של הגרעין כהכנה לצבא.

זו הייתה תקופה של היכרות עם עצמם היכרות עם הארץ, לימוד עברית באולפן וגם הרבה פעולות חברתיות ולימודיות לפי תכנית של תנועת הצופים שם ספגו חומרים למחשבה כמו הציונות וערכים מהסוג הזה..

בשבוע הבא מחכים להם עוד כמה ימי אולפן אחרונים ובשבת ה-20 לנובמבר מתוכננת "הכרזת הגרעין" אירוע מרגש בפני עצמו. לאחריו רבים מהם טסים הביתה להגיד שלום למשפחות ואז מתחילים להתגייס אט אט ליחידות השונות...

בתור אחת שבילתה איתם לא מעט לאחרונה אני יכולה רק להעיד שהם חבר'ה נהדרים. הלוואי שיצליחו בצבא ושישמרו על קשרים טובים עם הקיבוץ.

איטה אילת

נשים עושות שלום

הארגון הזה פעיל מזה מספר שנים למען השלום וקידום שיח והידברות בינינו נשות ישראל, לבין נשות החברה הערבית והפלסטינאיות הלוחמות למען השלום.

הפעילות באזורנו כוללת מספר קבוצות מפגש להכרות ופעילות משותפת באווירה של אחדות וקירוב לבבות. מי שמעוניין ו/או מעוניינת להצטרף לפעילות נשים עושות שלום

מוזמנים לפנות לרותי בן דוד

מתחילים לראות את הסוף

התמונות בהמשך הם של גרעין "צבר" שעושים שלושה ימים של כיף באזור הדרום: התחלנו בים המלח וישנו ב"חאן שקדי" של לילך לביא (ואפילו פגשנו שם את יעל וחגי). משם הדרמנו לערבה והתארחנו בקיבוץ סמר ושמענו מאחד החברים הוותיקים מה זה הקיבוץ המיוחד הזה. בילינו בתמנע ונחתנו באילת.

שלושת הימים האלה היו מלאי חוויות והפתעות שהיו סיום מרשים לתקופת ההכשרה של הגרעין בארץ ובקיבוץ. החבר'ה

